

SISÄLLYS

KESTO NOIN

Punahilkka	4	5 min
Salakäytävä	12	1 min
Tuhkimo	14	6 min
Vampyyrivaari ja mummo	22	3 min
Antero Vipunen	28	2 min
Herra Hakkarainen Venetsiassa	34	3 min
Åsa Nokkelan Saaga	41	3 min
Villen viisaritemppu	44	2 min

Punahilkka

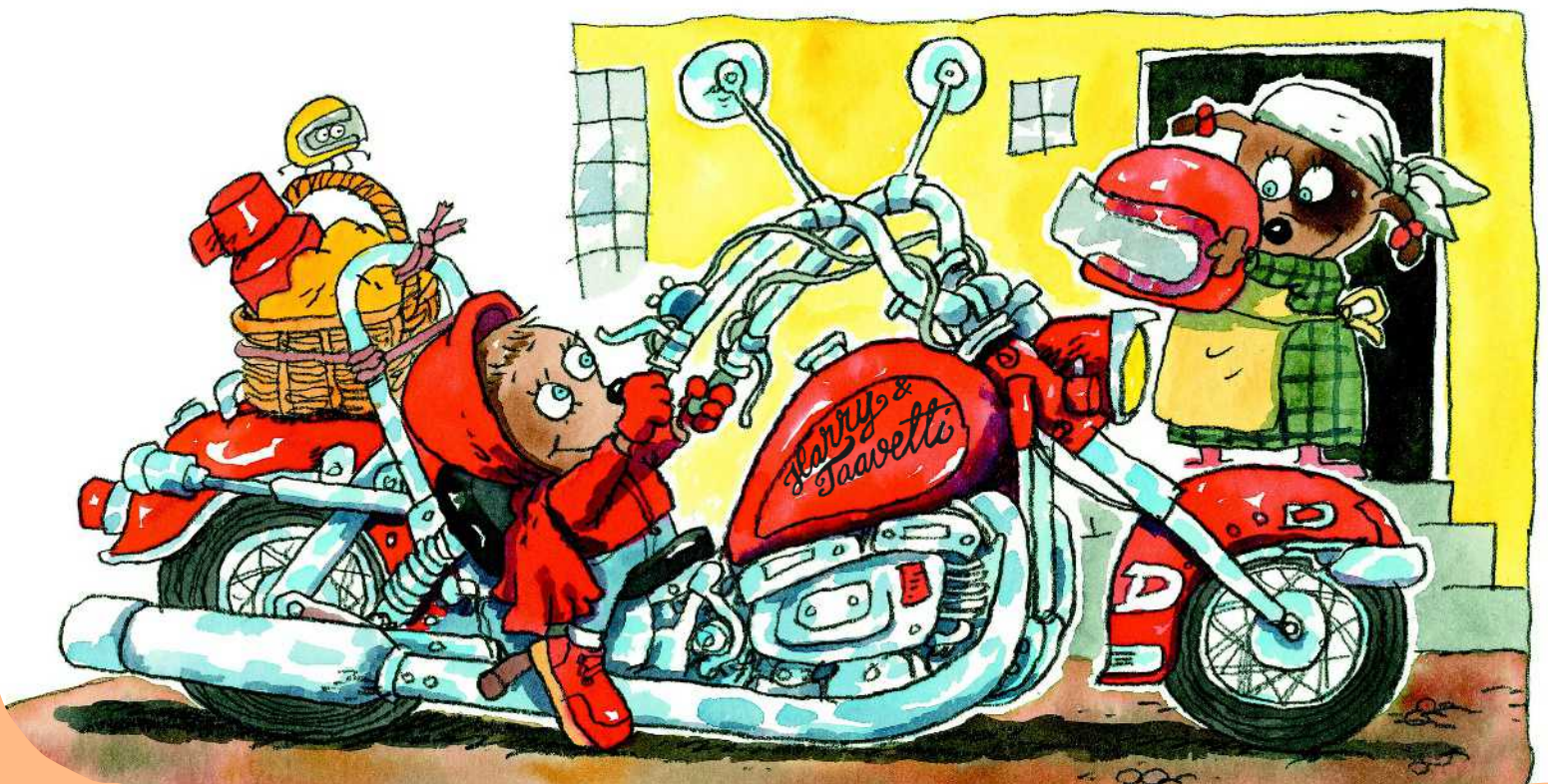
Olipa kerran pieni tyttö, joka asui äitinsä kanssa vanhan valtatievarressa. Tyttöä sanottiin Punahilkaksi, sillä hän piti usein yllään punaista viittaa, jossa oli punainen huppu eli hilkka.

Eräänä sunnuntaiamuna äiti ja tytär leipoivat autonmuotoisia pipareita, sillä isoäiti oli tulossa kylään.

Samassa soi puhelin. Se oli isoäiti. Hänen vanha autonsa oli mennyt rikki, eikä hän voinutkaan lähteä matkaan. – Kurjaa! Nyt hän ei voi maistaa meidän herkullisia pipareitamme, äiti sanoi.

Silloin Punahilkka sai mainion ajatuksen. – Minäpä vien isoäidille vähän maistiaisia! Se oli äidinkin mielestä hyvä ajatus, ja niin hän pakkasi korin täyteen ja Punahilkka hyppäsi suuren, punaisen moottoripyöränsä selkään. – Aja sitten varovasti! äiti sanoi. – Muista aja suorinta tietä, äläkä pysähdy juttelemaan vieraitten kanssa. Punahilkka lupasi totella äitiä, ja moottori jyrysten hän lähti matkaan.

Mutta puolella matkassa hänen oli pysähdyttävä huoltoasemalle tankkaamaan.

Silloin tytön luo ilmestyi susi.

– Hyvää huomenta, kultaseni. Minne olet matkalla? se kysyi.

– Isoäidin auto on rikki, ja minä vien hänelle pipareita, tyttö vastasi. – Isoäidillä on punainen mökki kymmenen kilometrin päässä vanhan valtatie varressa. Mutta nyt minun on jatkettava matkaani, sillä äiti kielsi minua juttelemasta vieraitten kanssa.

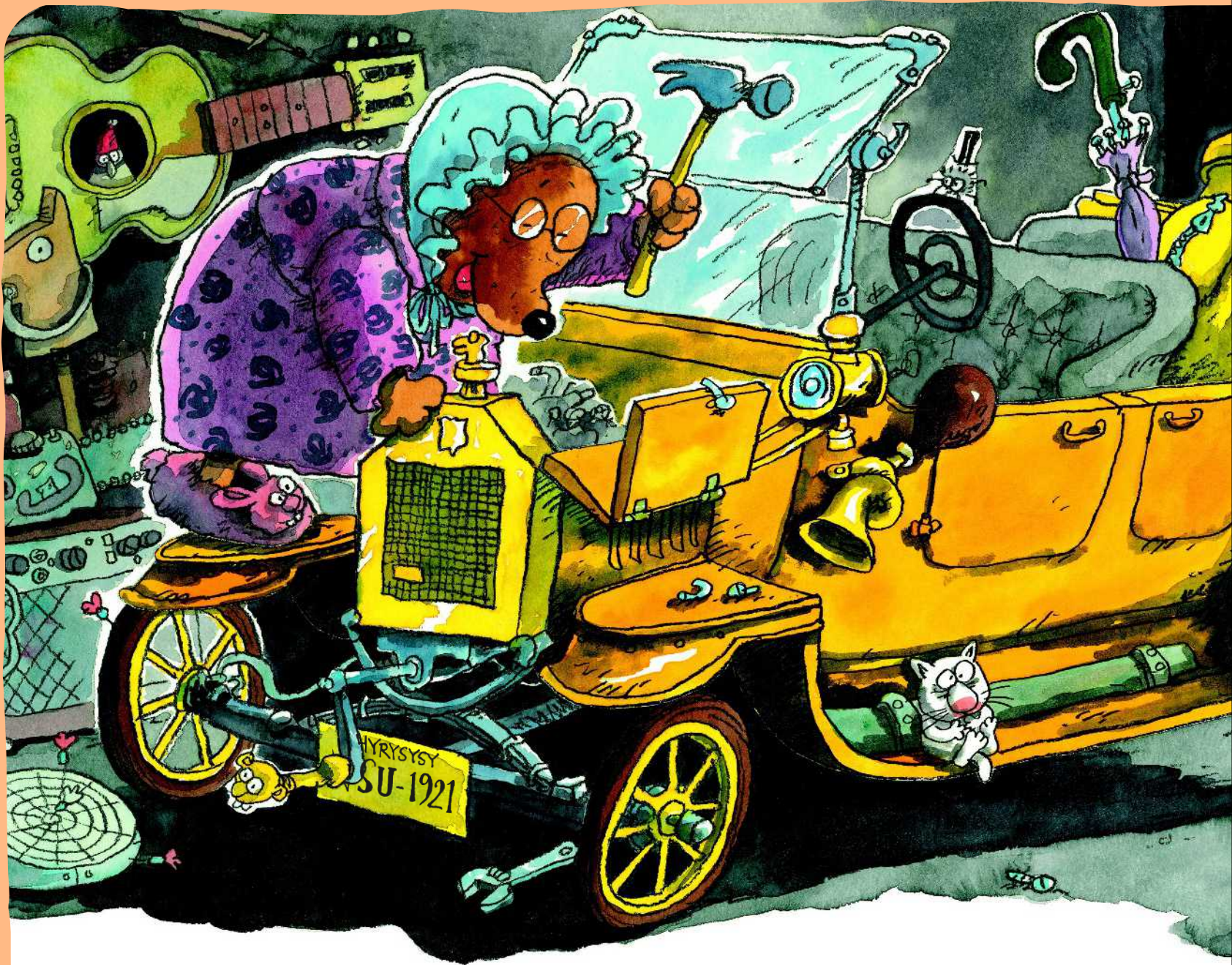
Muuta suden ei tarvinnutkaan tietää.

– Ole vain kiltti tyttö ja tottele äitiäsi, se mutisi ja kiiruhti tiehensä.

Häijyt sudet, kuten häijyt noidatkin, syövät mielellään toisia, ja se oli tämänkin suden aikomus. Se päätti heti kiiruhtaa isoäidin mökille ehtiäkseen perille ennen Punahilkkaa.

– Hihhiih! Toivottavasti isoäiti ei ole liian vanha ja sitkeä, susi tuumi ja kaasutti tiehensä.

Renkaat ulvoen susi kaahasi rämisevällä
amerikanraudallaan isoäidin mökille.
Isoäiti oli autotallissa korjaamassa autonsa
moottoria.

Kop kop kop! Susi
koputti oven pieleen.
– Kuka siellä? isoäiti
kysyi.
– Minä vain, pieni
Punahilkka, vastasi
susi.

Pattereilla käyvä sähköauto

– Astu sisään, ovihan on auki, isoäiti sanoi. Ja siinä samassa susi loikkasi isoäidin luo, kaappasi tämän kainaloonsa ja tunki suureen tavarasäiliöön.

– Saat odottaa siellä, kunnes Punahilkka saapuu. Sitten syön teidät molemmat, susi mutisi.

Kiireesti susi työnsi isoäidin vanhan auton tallin taakse piiloon ja peruutti oman amerikkalaisensa sen tilalle. Sitten susi puki isoäidin myssyn päähänsä ja asettui ratin taakse odottamaan tyttöä.

